

Шабан Шаренкапић

КАФКИН КАЛФА

Од страха спавам под ламбама

У сне ми долази млади Кафка –
По тијелу тетоважу има црну
Из доба службовања
У машерској Тули

Дедер ми ово с кожом згули
Волио бих да је барем
Мртав немам –
Збори

То више не смије да се понови

У логору
С руку младићевих
Аријевско перем мастило

Ја поносити
Кафкин калфа – здушан
Смислих и стих: мастило је душман

(1991–2019)

ХЛАДНА МУСАФИРХАНА

за Ђурђицу Чилић

Никада тамо нисам крочио сам
Без пријека повода

То се звало хана, намјештена
Соба – прозрачена свијетла
Пространа

Ту, у хладно
Уводили смо мусафире

Ту смо окренули и покрили нану
И наспруђени шутјећи
Сједили уз мејта –

Сад ми се чини
Без зехре изображености
Да је та соба између свијета

Два – хладна одаја пролазности

(2023)

ОЧЕВИ РУКАВИ

Никада ме драги отац није загрлио
Строг као безрукост

Од куће је
Одлазио увијек с палтом
Пребаченом преко рамена

Празни и пусти очеви рукави
Махали су црној земљи

Вриштећи

Трчао сам
За њим кроз махале
Барем да ме рукавом дотакне

(1979–2021)

ПУТ У ПЈЕСМУ

за Преграја Финција

У кахви на монитору пратимо
Такмичење голубова
Писмоноша

Од Зајечара до Пазара

Навијача има пуно
И сви шуте као да је хатар:

Фаворит губи с руте скренуо
За новом голубицом –

Не срдит
Него захвалан судим:
То скретање, пут је у пјесму

(2022)

СТАРЕЖИНА ВРЕМЕНА

за Драја Пауревића

Пренизују ћерамиду с кровља
Часовничарске радње
Надничари –

Не плаше се висина иако
Газе по гредама
Трухлим

Из жљебова и удубљења
Метлицама истјерују
Свехлутке –

Старежину времена

Невидљивост
Просијава: ништа
Трајније од пролазности није

(2019–2020)

СЊЕЖНИ У СРЦУ

за Хамзу Халиловића

Желим и ја од снијега човјека

Ко ти брани – прави га

Хоћу од снијега Мухамеда

Он непокажљив

И неукражљив је нама

Приказао ми се Он

Срцу мом –

О, похвално је то

Али стахири

Кћери –

Да чистији

Падне по нашој авлији снијег

(2020–2021)

ЕВА КЛОНОВСКИ

Ева Клоновски, форензичарка

Пољска, ужаснута о Босни

Свједочи

И вели ми:

На врху брда

Осјећах запаху трухлежи

И видјех

С обје стране пута

Торбе капе ципеле и ташне –

Опљачкана њедра

Људи

Док вјетар

С обје стране смрти

Листаше Куран одјећи с мртвих

(2022–2023)

ТУЛСКА БАСМА

за Скендера Куленовића

Упита једаред под шеширом извидник
Нану на прагу магазе
У кујунцилуку:

Зашто ови ваши људи
За мркле ноћи тамо раде –

Зар немате
У тим вашим хижама
Сахане ђугуме и тепсије

Преко праменка шамије
Она му рече – кују
Ланце и зенгије

Кад нас ти твоји
Ако бог да ослободе –
Да се свежемо за нишане и цамије

(2020)

ГРИЈАТИ ЉУДЕ

Први сам пут чуо да градови
Градовима знају бити
Својта –

То ми је казала
Рођака Кијевчанин
Ика, фабрикуша и самица

Најмлађа радница у пакирници
Рукавица за извоз
Из Пазара

У братски Кијев

Грчећи у крилу боне руке
Хвали се мојој нани –
Замисли ти:

Сад ови моји прсти
По свијету расути, грију људе

(2022)

ПУТ У МЕКУ

Видјели смо живо срце на екрану
Човјека у сну

Давно
На данашњи дан
Видјели смо запаљену зиму

Видјели смо замућену воду
Васионе праслику

Видјели смо
Отворену дјетињу теку –
На балкону домовину саксију

И ти, вијеку
Многољуди, не вјеруј
Врачу ни бапскоме лијеку:

Дови –
Учи: из куће знања
Нема залуталих на путу у Меку

(2021)

НА ПРАВОМЕ МЈЕСТУ

На дан кад је Вили Брант, покајан
Кољенима такнуо земљу –
Падала је киша

Ја сам био тад свршени основац
А данас смо нас двојица
По слици вршњаци

Док гледам лијепога човјека
Који на правоме мјесту
Горостасан клечи –

На пољској сецди

Мислим:
Да сам ја он –
За наше добро, пјесмару
Никад више одатле устајао не бих

(2021)

ВАТРЕНА УСТА

за Селведина Авгића

Ево трним над сликом егзекуције
Федерика Гарсија Лорке –

Стрељачки строј
Од два је војника
Са суђеником пред зидом

Лорка је у бијелој кошуљи
и подвијених рукава
Рецитује

С песницом дигнутом увис

Кад се повуче
Линија под лењиром
Дужином стрељачке цијеве –

Путањом метка јасно
Види се да целат
Не нишани
У срце:

Он циља ватрена пјесникова уста

(2020)

ДОЂЕ МИ ПОНЕКАД

Вели ми Хамо: имали смо вучјака

Отео га је дјед
Од војника кад су се
Нијемци повлачили одавде

У исти сахат
На истоме мјесту
Свакога божјег дана

Окренут југу, пас је завијао
Док није пресвиснуо
За оним, у бијегу
Човјеком –

Усред те љуте кукњаве
Порастао сам
С њим –

Па ми дође понекад,
Шабо, да и сам заурлам за неким

(2022)